

Huszárlovak modern változatban

1948. május 29-én Budapesten születtem, és egy Győr-Moson-Sopron megyei településen, Ivánban nőttem fel. Sopronban, a Széchenyi Gimnáziumban érettségiztem, és Mosonmagyaróváron szereztem agrármérnöki diplomát.

Itt ismertem meg feleségemet, Rozmán Erzsébetet, aki szintén agrármérnök, majd később Gödöllőn elvégezte a mérnök-tanári szakot is. Két fiunk van, az idősebb a szolgáltatóiparban vállalkozó, a fiatalabb a mezőgazdaságban dolgozik, ahol részben a saját vállalkozását viszi, de egyre nagyobb részben kezdi az én tevékenységemet is átvenni.

A szoros családhoz tartozik 3 fiú és 1 lány unokánk, valamint 2 rendkívül szorgalmas és szeretetre méltó meny, akiknek ugyan más-más területen, de meghatározó a tevékenysége a nagy család életében.

A mezőgazdaságban eltöltött több évtizedes szakmai múlt után – mely a telepvezető-helyetteségtől a vezérigazgatói munkaviszonyig, Csáfordjánosfától Fertődön át Környéig terjedt – jutottam el a lótenyésztés gondolatához.

A vállalkozás alapítása 1993-ban merült fel, akkor még nem ekkora nagyságrendben, azonban az élet úgy alakította a család sorsát, hogy a fiúk elkezdtek lovagolni (talán nem is rosszul), és őket is saját lóval

szerettük volna ellátni, valamint az is a tenyésztői tevékenység folytatására motivált bennünket, hogy minél jobb minőségű lovakkal elégítsük ki a hobbijukat.

Feleségem kárptólási jegyei teremtették meg a gazdaság alapjait, melyet a lehetőségek függvényében állandóan próbálunk bővíteni és korszerűsíteni. Így jutottunk el oda, hogy jelenleg mintegy 350 hektár földterületen – melynek egy része saját tulajdon, nagyobb része bérlemény – gazdálkodunk, a terület 80%-a rét, legelő, 20%-a szántó, ahol a szükséges gazdasági abrakot és szénát is saját fogyasztásra állítjuk elő.

A tenyésztést próbáljuk a lehető leghatékonyabban végezni, a mindenkori költségeket minimalizálni, a bevételeket pedig maximalizálni. Két félvér fajtával tenyésztünk, a kisbéri félvérrel és a gidránnal, egyenként 35-45 kancával, és elmondhatom, hogy állományunk 3-4 saját tenyésztésű generációra vezethető már vissza. Emellett a Kisbéri Félvér Lótenyésztő Országos Egyesület elnökeként, valamint a most újjáalakult Gidrán Egyesület elnökségi tagjaként több mint 20 éve menedzselem ezen őshonos fajtákat a fennmaradásuk érdekében.

Családunk filozófiája, hogy a kancacsaládokra alapozott tenyésztésünket a lehetőségekhez mérten egyre jobb, díjugratásban elért

eredmények alapján szelektáljuk, s ugyanilyen minőségi mutatójú ménekkel fedeztessük, melyek nagy részét már saját magunk is állítjuk elő. Évente 1-2 ménjelöltet vizsgáztatunk sikerrel, melyek minden évben jól szerepelnek – idén már harmadjára nyerte általunk tenyésztett ló a ménvizsgát.

Fontos szerepet szánunk a kancacsaládok állandó bővítésének, az aktuális, jó ménvonalak megőrzésének, valamint lehetőségeinkhez képest az újak létrehozásának a mindenkori teljesítménynövelés érdekében.

Az elvégzendő munkák zömét a család saját maga végzi, mindenkinek megvan az önálló feladata, és ott próbál helytállni.

A működtetési feladatok nagy része a fiamé, a teljesítménykipróbalás, versenyzés – nemcsak díjugratás, hanem a Nemzeti Vágta vonatkozásában is – a menyemé, a könyvelés feleségemé, a nyilvántartás, párosítási tervek az én feladatomban, valamint ott próbálok segíteni, ahol éppen szükség van rám. Csúcsmunkák idején segít idősebb fiam és a családja is. Szeretnénk elérni, hogy az állomány teljesítménymutatói mellett küllemileg is maradjon a fajtát meghatározó keretek között, hogy a két nagyszerű fajtát még nagyon hosszú ideig szerethesse és használja az ország lószerező társadalma.